

De Sarrià de Ter a l'or europeu: el llarg camí fins a l'èxit del metòdic Jordi Ribera

El 1984, l'històric Emilín Rodríguez va comptar amb un jove Ribera, 21 anys, com a ajudant a la banqueta del sènior de la UE Sarrià

Jordi Ribera

«Ha picat molta pedra, ningú li ha regalat mai res i és un privilegi poder emmirallar-t'hi», explica Pau Campos sobre un Jordi Ribera que, després d'una llarga carrera de tres dècades a la banqueta, està rebent molts elogis per la seva intervenció tàctica en la primera victòria de la selecció espanyola en un Europeu. Els Jocs Olímpics de Tòquio del 2020 són la gran cita que apareix en el futur del tècnic gironí.

El Zagreb Arena va ser diumenge l'escenari de la primera victòria de la selecció d'espanyola d'handbol en un Europeu. Una assignatura pendent de l'handbol estatal que Espanya va aprovar abans-d'ahir en un èxit en què, més enllà dels elogis cap Arpad Sterbik per les seves aturades en la final contra Suècia, s'està analitzant molt la incidència que hi ha tingut el seleccionador Jordi Ribera (Sarrià de Ter, 1963). «És normal que es destaquí la seva incidència, en la final, ja que en Jordi Ribera va intervenir en el

partit d'una manera decisiva canviant la defensa 6-0 a una 5-1 que va deixar sec l'atac de Suècia», explica l'extècnic del Bordils i del CSM Bucarest, Pau Campos, que destaca el llarg camí que ha fet Jordi Ribera fins a arribar a un èxit com aconseguir que, després de quatre finals perdudes, Espanya guanyés diumenge el seu primer títol en un campionat d'Europa: «És un d'aquells entrenadors a qui ningú ha regalat mai res, tot el que ha aconseguit s'ho ha guanyat ell i els que com a entrenadors no li arribem ni a la sola de les sabates tenim la sort de poder emmirallar-nos-hi».

Pau Campos recorda com Jordi Ribera ha portat la seva passió per l'handbol a tot arreu on ha pogut treballar. «És un entrenador a qui no li han caigut mai els anells, va marxar a fora i quan, per un motiu o altre, ha hagut de baixar de nivell ho ha fet. Va anar a l'Argentina, al Brasil a entrenar des dels infantils als sèniors... Treballant sempre sense parar». El mètode de treball de Jordi Ribera no sorprèn gent que l'ha seguit de prop, i admirat, com Pau Campos, tampoc la gent de Lleó, on ara fa una dècada va guanyar una Copa Asobal que aquest cap de setmana encara recordaven per les xarxes socials en veure el gironí triomfar amb la selecció estatal, però, tampoc, o encara menys, no és una sorpresa per als que el van veure fer les seves primeres passes a les banquetes. «En Jordi Ribera havia jugat al club fins a l'any anterior, però a més de jugar també entrenava equips de base, organitzava tornejos, recordo que tenia una gran dèria per estar al cas d'anotar estadístiques, portar el control de jugadors, golejadors... Era molt perfeccionista en la feina i tenia una gran facilitat per observar partits», explicava en aquest diari Emilín Rodríguez, l'històric exentrenador del Sarrià que, l'estiu del 1984, va

comptar amb un jove Jordi Ribera perquè li fes d'ajudant al sènior de Primera Nacional.

[<http://www.diaridegirona.cat/esports/2016/09/30/emili-rodriguez-tecnic-que-donar/806911.html>] L'actual seleccionador estatal tenia 21 anys i, poc després, el segon entrenador passaria a ser el primer en un canvi que, tres dècades més tard, Emilín recordava com a natural: «En veure les seves condicions, i conscient que feia falta un relleu perquè jo feia molts anys que entrenava, a poc a poc ell va anar agafant protagonisme de manera natural perquè, segurament, podia aportar més que un que ja estava massa vist, potser s'havia quedat estancat, i segurament no tenia tant temps com ell d'anar a observar partits i anar a participar en clínics per formar-se».

Ara, després de l'or de diumenge o dels grans partits anteriors contra Alemanya o França, Ribera viu el seu moment de fama mediàtica. Es parla de la seva capacitat per analitzar partits i s'elogien els seus coneixements tàctics. Un nivell, però, que el tècnic de Sarrià de Ter ja havia demostrat fent menys soroll durant molts anys a l'Asobal (Arrate, Galdar, Bidaosa o Ademar de Lleó) i a països com l'Argentina o el Brasil on la seva feina ha estat molt reconeguda. «El Brasil ha estat el lloc on realment jo he pogut fer el que he volgut, que ha estat treballar amb la formació. Quan hi vaig arribar per segona vegada, el 2012, vam poder fer moltes i moltes activitats per tot el país, d'allà va sortir tota aquesta gent jove», explicava sobre l'èxit que va suposar el setè lloc del Brasil en els Jocs Olímpics de Rio el mateix Jordi Ribera en una entrevista al Diari de Girona poc després de ser nomenat seleccionador espanyol.

[<http://www.diaridegirona.cat/esports/2016/10/20/brasil-lloc-realmment-he-pogut/810209.html>] Al Brasil, Ribera va gaudir de l'handbol. Tenia llibertat per viatjar, per veure jugadors, per treballar amb els joves i per formar un grup de jugadors que, per exemple, en els Jocs de Rio van ser capaços de derrotar Alemanya, fent vibrar amb l'handbol un país on el futbol és l'autèntica religió.

Ara, en canvi, a Espanya Jordi Ribera tenia la pressió dels resultats. L'eliminació contra Croàcia en els quarts de final del Mundial de l'any passat, poc després d'assumir el càrrec, el podria haver fet trontollar però la federació no va dubtar i ara, en paraules de Pau Campos, el tècnic de Sarrià de Ter «ha clavat un cop sobre la taula». «La federació va apostar per ell de cara a tot un cicle olímpic i Tòquio és el 2020. Amb l'or a l'Europeu, en Jordi Ribera tindrà ara el respecte de tothom i podrà treballar i fer els canvis que cregui sense que ningú els hi discuteixi d'entrada», apunta Campos que, però, recorda que el seleccionador ja havia fet apostes valentes abans d'aquest Campionat d'Europa. Apostes com deixar fora grans noms com, per exemple, l'extrem blaugrana Víctor Tomàs per confiar en dos joves com Ferran Solé (Tolosa) i David Balaguer (Nantes); o apostar per Gonzalo Pérez de Vargas i Rodrigo a la porteria en el lloc d'Arpad Sterbik (encara que el veterà Sterbik acabés arribant a mig campionat per la lesió de Gonzalo). «Ha fet un canvi generacional molt gradual. En la primera línia ha mantingut gent molt veterana com Entrerríos, Aginagalde, Dani Sarmiento... però en els extrems i en la porteria ha apostat pels joves o, també, en el lateral ha comptat amb Gurbindo, que semblava que estava fora de la selecció i que per a mi ha estat dels millors en aquest europeu», diu Campos sobre les decisions d'un tècnic, Ribera, a qui li agrada treballar amb els joves. I això no ho canvia un or. D'aquí a un parell de setmanes, la federació espanyola reunirà els 60 millors juvenils de l'Estat a Sierra Nevada. I Jordi Ribera també hi serà. Treballant.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2018/01/30/sarria-ter-lor-europeu-cami/893089.html?utm_source=rss